

4585

MUSICALIA

Mata rączka

(La Menotte)

walc

do
śpiewu
lub

na
fortepian

napisał

Adam

Karasiński

Mk.7.

Nakład i własność Autora

SKŁAD GŁÓWNY

WARSZAWA

KRAKÓW

GEBETHNER I WOLFF

G. GEBETHNER I Spółka

FILJE: LUBLIN — ŁÓDŹ — POZNAŃ.

Lit. J. Konarzewski i J. Mękowski.

4585

III Mus.

MAŁA RĄCZKA.

(LA MENOTTE.)

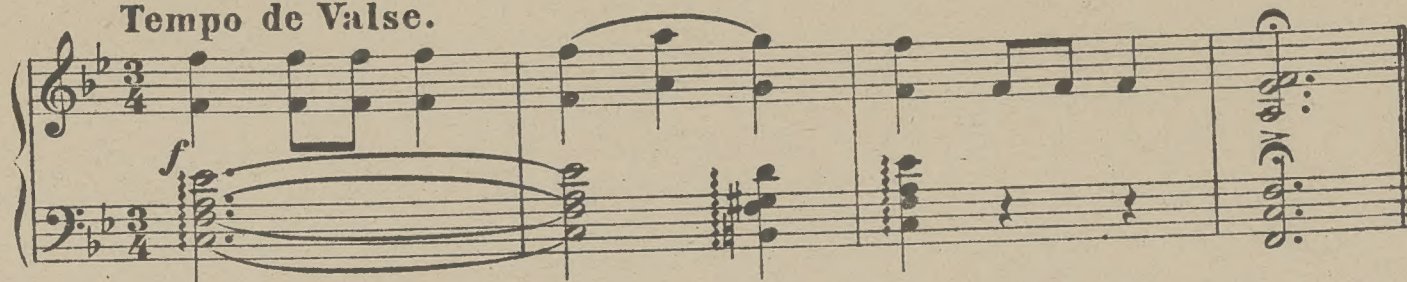
Adam Karasiński, Op. 138.

Słowa Władysława Jusa.

INTRODUCTION.

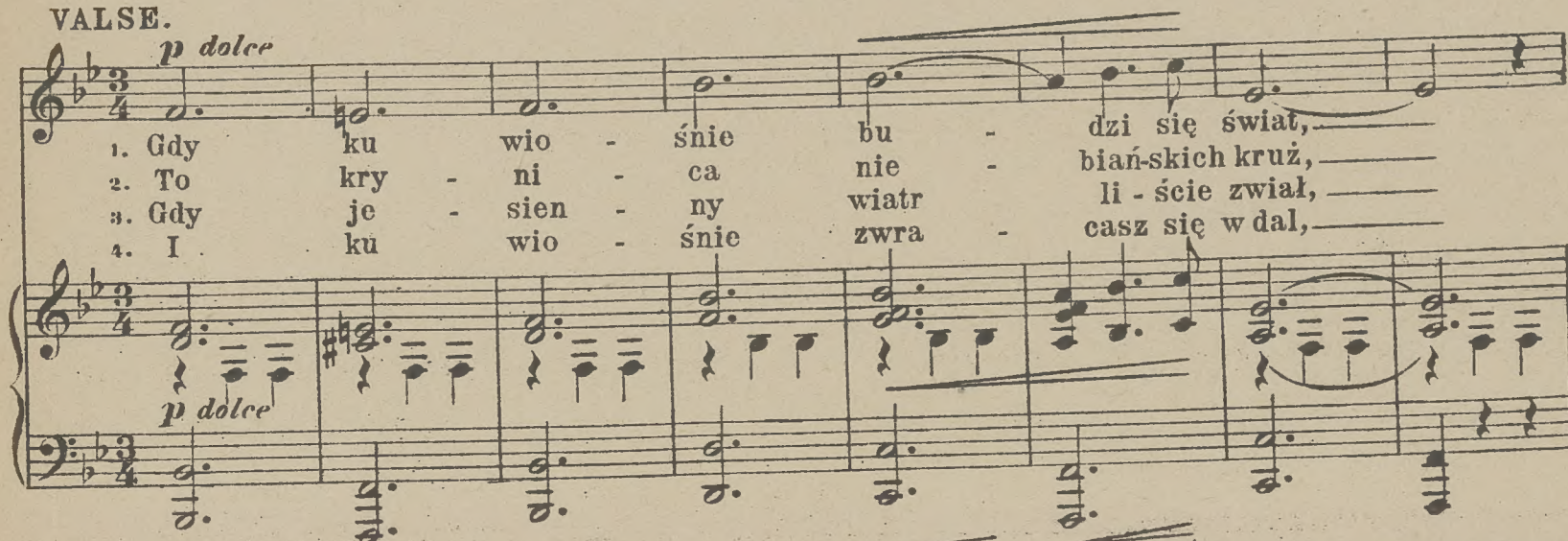
Tempo de Valse.

PIANO.

VALSE.

p dolce

1. Gdy ku wio - śnie bu - dzi się świat,
2. To kry - ni - ca nie - biańskich kruz,
3. Gdy je - sien - ny wiatr li - ście zwał,
4. I ku wio - śnie zwra - casz się w dal,

p dolce

Gdy mi - ło - śnie drży ró - ży kwiat,
A jej li - ca, to od - blask zórz.
Wnet pło - mien - ny już mi - ja szął,
W ser - cu ro - śnie smu - tek i żal,

Wie dy w ko - bie - cie, Tym bar - wnym kwie - cie, Sto -
Więc he - ro - i - nę, Dzie - wczę je - dy - ne, U -
U - rok nie - wie - ści, Ócz - twych nie pie - ści, Kres
Lecz z dni prze - szło - ści, Z tych chwil ra - do - ści Po -

1. *rall.*

cza - rów znaj-dzie - cie, 1. W zwo-jach po-wiew-nych jej szat. —
 ca - łuj w ra - czy - nę, 2. Bła-kasz się wśród na-gich skał. —
 cu - dnej po - wie - ści,
 zo - stał i go - ści

2. *rall.* *mf* REFRAIN

2. To pier-wsza pieśń dusz i ciał. Ma - ła 1. rącz - ka, ma - ła rącz - ka,
 4. Dro-biazg, co ci szezę-ście dał. Ma - ła 2. rącz - ka, ma - ła rącz - ka,
 Ma - ła 3. rącz - ka, ma - ła rącz - ka,
 Ma - ła 4. rącz - ka, bia - ła rącz - ka,

Drży jak pta - sze w dło - ni mej, To ma - leń - stwo dać mi
 Ma - ni - cu - ry bla - skiem lśni, Mo - ja du - sza o niej
 Czar o - sta - tni żon - ki twej, Kształt mi - ster - ny rącz - ki
 Wier - nie zdo - bi pię - kną płeć, Mo - że słod - ki po - wab

chciej, Bądź mi słon - kiem w tej do - li złej. Ma - ła rącz - ka,
 śni, Bez tej rącz - ki tak mi się cknę. Ma - ła rącz - ka,
 tej O - pro - mie - nia dni do - li złej. Ma - ła rącz - ka,
 mieć, Choć ja kry - je już zmar-szczek sięć. Ma - ła rącz - ka,

ma - ła rącz - ka, To klej - no - cik E - wy cór, Wszak
 ma - ła rącz - ka, Bu - dzi u - czuć ży - wy zród, Że
 ma - ła rącz - ka, Ten klej - no - cik E - wy cór, To
 ma - ła rącz - ka, Bu - dzi rzew - nych u - czuć zród, Choć

1.
 chlu - ba dzie - wu - szki i dro - bne pa - lu - szki, Ten bo - ski
 ser - ce twe pło - nie,
 chlu - ba sta - ru - szki i dro - bne pa - lu - szki, Ach, bo - ski
 ser - ce nie pło - nie,

twór. Ma - ła
 twórz! Ma - ła

2. Twe szep - cą dło - nie: skar - bie mój!
 4. Lecz szep - cą dło - nie wspom - nień rój.

f *rall.* *ff* *Fine.*

rall. *ff* *Fine.*

